

Autoritate și putere

Autoritate și putere

Dacă a fost vreodată un moment în istoria Bisericii în care era necesară autoritatea divină pentru ca Biserica să poată cunoaște voia și puterea divină pentru a merge pe cale, atunci acesta este momentul de față. Sunt atât de multe opinii contrare și voci care fac agitație, atâtea școli opuse și atâtea partide în conflict, încât suntem în pericol ca în orice privință să pierdem echilibrul și să fim duși cine știe unde. Pe oamenii cei mai valoroși îi putem vedea având păreri opuse într-o chestiune, chiar oameni care, din cât putem aprecia, par să aibă ochi curați pentru a vedea gloria lui Hristos și a considera Cuvântul lui Dumnezeu ca unica autoritate în toate lucrurile.

Ce trebuie să facă atunci un suflet sincer? Cum să te descurci în fața unor asemenea situații? Oare nu există nici un liman liniștit în care să-ți ancorezi bărcuța, la adăpost de valurile agitate ale oceanului frământat al opiniilor omenești? Binecuvântat fie Dumnezeu că există un asemenea loc, în care cititorul să aibă bucuria de a putea arunca ancora în orice moment. Acest privilegiu îl are chiar și cel mai simplu copil al lui Dumnezeu, până și un prunc în Hristos primind autoritatea pentru a cunoaște calea și puterea pentru a o urma - autoritate pentru a-și cunoaște poziția și puterea pentru a o ocupa - autoritate pentru a cunoaște lucrarea și puterea pentru a o îndeplini.

Ce este aceasta? Unde se găsește? Autoritatea este în Cuvântul lui Dumnezeu, iar puterea în prezența divină. Și oricine poate și chiar trebuie să cunoască aceasta pentru a avea o umblare sigură și bucurie în inimi. Privind la starea actuală a celor numiți creștini, suntem șocați de faptul că atât de puțini sunt pregătiți să primească Scriptura sub toate aspectele ei: personal, familial, profesional și eclesial. Autoritate și putere

Dacă problema mântuirii sufletului este rezolvată - atunci, vai, cât de rar este aceasta în adevăr rezolvată atunci când oamenii cred că au libertatea de a se îndepărta de terenul sfânt al Scripturii și de a se lansa pe cursul năvalnic și păgubitor al opiniei și voinței proprii, unde fiecare gândește singur, alege singur și lucrează pe cont propriu!

Dar nimic nu este mai sigur decât că, acolo unde sunt numai opinii omenești, voința și judecata omului, acolo nu este nici urmă de autoritate și nici un pic de putere. Nici o părere omenească nu are autoritate asupra conștiinței, nici nu poate câțva timp, dar nu are nici autoritate, nici putere.

Este nevoie de Cuvântul lui Dumnezeu și de prezența lui Dumnezeu, fără de care nu pot face față. Dacă ceva, indiferent ce, se interpune între conștiința mea și Cuvântul lui Dumnezeu, atunci nu mai știu unde sunt, nici ce să fac, nici încotro s-o apuc. Și dacă ceva, indiferent ce, se interpune între inima mea și prezența lui Dumnezeu, atunci nu mai am nici o putere. Cuvântul Domnului meu este singurul meu îndrumar, iar locuirea Lui în mine și cu mine este singura mea putere. „Nu ți-am poruncit Eu? ... Domnul Dumnezeuul tău este cu tine în tot ce vei face” (Iosua 1.9).

Dar se poate întâmpla ca cititorul să se întrebe: «Este oare adevărat că în Cuvântul lui Dumnezeu poți găsi îndrumare clară pentru toate detaliile vieții? De exemplu: unde să mă duc în ziua Domnului? Sau: ce să fac de luni dimineața până sâmbătă seara? Mă conduce el pe calea mea personală, în relațiile din casă, în serviciu, în asocierile și părerile mele religioase?»

Sigur că da! Cuvântul lui Dumnezeu pregătește pentru orice lucrare bună, iar orice lucrare pentru care Cuvântul nu dă îndrumări nu este bună, ci rea. Deci, dacă nu poți găsi autoritatea care să te îndrume unde să mergi în ziua Domnului, trebuie imediat să renunți la a mai merge undeva, iar dacă nu găsești autoritate ca să-ți arate ce să faci luni, trebuie imediat să încetezi ceea ce faci. „Ascultarea face mai mult decât jertfele și păzirea Cuvântului Său face mai mult decât grăsimea berbecilor” (1 Samuel 15.22).

Să privim deschis Scriptura și să ne supunem autorității ei sfinte în toate lucrurile și, cu smerenie și respect, să ne lăsăm conduși de ea. Să părăsim orice obicei, orice practică, orice asociere de orice natură, indiferent de cine ar fi ea sancționată, dacă nu avem pentru aceasta autoritatea dată de Cuvântul lui Dumnezeu și dacă în aceasta nu ne putem bucura de sentimentul prezenței Sale, de privirea Sa binevoitoare. Acesta este un punct de maximă însemnătate. Pentru limbajul omenesc ar fi imposibil să prezinte cu suficientă putere și în termenii potriviți importanța imensă a supunerii totale și absolute față de autoritatea Scripturii - da, și, pentru a accentua, am spune - în toate lucrurile.

Una din marile dificultăți în relațiile noastre cu sufletele izvorăște din faptul că ei nu par să aibă idee că toate trebuie făcute în supunere față de Scriptură. Ei nu iau ca atare Cuvântul lui Dumnezeu sau nu sunt de acord să primească învățătură în exclusivitate din paginile sfinte ale Scripturii. Vor fi atunci ascultate și urmate crezuri, confesiuni, forme religioase, porunci, doctrine și tradiții ale oamenilor. Atunci vor conduce voința noastră, raționamentele și vederile noastre. Pragmatismul, poziția, reputația, influența personală, utilitatea, părerile prietenilor, gândurile și exemplele oamenilor buni și renumiți, teama de a nu-i mâhni sau jigni pe cei pe care-i iubim și îi stimăm și cu care poate că suntem de mult asociați în viața religioasă și în slujire, teama de a nu fi considerați îngâmfați, teama de a nu părea că judecăm sau condamnăm pe mulți la picioarele cărora am dori să ne așezăm, toate acestea exercită o influență nocivă asupra sufletului și ne împiedică să ne predăm în totul autorității supreme a Cuvântului lui Dumnezeu.

Fie ca Domnul să ne miște inimile ca să ne ocupăm cu acest subiect important! Fie ca El să ne conducă, prin Duhul Sfânt, ca să vedem locul, valoarea și adevărata putere a Cuvântului Său! Fie ca acest Cuvânt să fie pentru inimile noastre singura regulă necesară și suficientă astfel încât orice lucru care nu se întemeiază pe autoritatea lui să poată fi respins în totul fără nici o șovăire. Atunci putem spera să progresăm. Atunci calea noastră va fi a celui drept, ca o lumină care strălucește din ce în ce mai mult până la ziua perfectă. Fie ca niciodată să nu fim satisfăcuți de căile noastre, asocierile noastre, poziția noastră religioasă și slujba noastră, de cele pe care le facem și de cele pe care nu le facem, de locurile unde mergem și de cele unde nu mergem, până când nu putem spune că în toate acestea avem îndrumarea Cuvântului lui Dumnezeu și lumina prezenței Sale. În aceasta și numai în aceasta constă marele și importantul secret al AUTORITĂȚII ȘI PUTERII.